



כ"ה באייר תשפ"ה - (23.5.25)



תמונות אלה מופיעות  
בסרט "חוזרים הביתה"  
בו מספר יורם זמוש, בן  
הקיבוץ, על שחרור  
הכותל על ידי חטיבת  
הצנחנים במלחמת  
ששת הימים.  
(ניתן לצפות ביוטיוב)

הנפת הדגל מול הכותל - ע"י יורם זמוש



חטיבת הצנחנים מגיעה לכותל

שבת פרשת בהר בחוקותי, שבת מברכיין

הדלקת נרות - 19:18, יציאת השבת - 20:19

גיליון 1663

## זמני תפילות השבת

שיעורי השבת:

לאחר תפילת מוסף וקידוש

זאב ספראי

בנושא:

איך ולמה בוטל מעמד העבד העברי

שיעוריו של הרב  
אילעאי לא יתקיימו  
השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות  
שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

- קידוש עם משפחת בגלייבטר 

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 19:30

מזל טוב!  


לחוס ויובי (יובל) פיאין  
לניסויכס  
לחנה ויובל נחליאן  
ולא שבט נחליאן 

לאל ותווי באייבטר  
ולא חחולת עפרוני  
עס ניסוי פכ והוסיאן (הוסיק) אלכ 

לצופית ואבשלוס סאר  
ולא המסחה  
לניסוי הנכד אורי יוסף  
בנק the se פאניט 



## להתראות בעונות

- מסיבת בת המצווה של **עלמה ברלב** תתקיים ביום שני, כ"ח באייר - יום ירושלים (26.5).
- חתונת **גולן נחליאל** עם בח"ל **אסתר**, תתקיים בקיבוץ ביום רביעי, ר"ח סיון (28.5).

\* בשמחות משפחתיות דירות האירוח עומדות בשבתות לרשות המשפחה ככל הנדרש.



## למה אנחנו לא תמיד צודקים?

פרשת בהר בחוקותי

טובה יותר?

הרמב"ם עונה על השאלה הזו בהלכות תמורה פרק ד הלכה יג: "ואם נתן לו רשות להחליף הרע ביפה יחליף היפה ברע ויאמר טוב הוא. לפיכך סתם הכתוב בפניו שלא יחליף וקנסו אם החליף". תשובתו של הרמב"ם מתכתבת עם גישתו של היידט, אם ניתן לאנשים את אפשרות הבחירה - הם עלולים לבחור אינטואיטיבית במה שנוח להם יותר, ולהצדיק את הבחירה בדיעבד. הרמב"ם

מזהיר מפני היכולת שלנו לשכנע את עצמנו ומפני כוחו של המוח שלנו לתעתע במציאות. האדם מסוגל להצדיק את הבחירות שלו, גם אם הן לא באמת הדבר הנכון לעשות.

על רקע הדברים הללו, נראה שאולי בכל זאת הפסוקים מהווים סיום ראוי לספר ויקרא. לאחר שקיבלנו את המצוות בהר סיני, אחרי שהבנו מה ראוי ומוסרי בעיני האלוהים ומה לא, עלינו לזכור לבחון את המעשים שלנו בעיניים ביקורתיות, מתוך מודעות לנטייתו של האדם למצוא צידוקים למעשיו. כשאנחנו עומדים בפני החלטה מוסרית, עלינו לזהות על עצמנו אם ההחלטה אכן נעשית מתוך אמונה בנכונות המעשה, או שהרגשות שלנו כבר החליטו בשבילנו ואנחנו רק מחפשים דרך לתרץ את הבחירה שעשינו.

אזהרתם של הרמב"ם והיידט מהדהדת בעידן בו המוסר הופך רלטיבי, יחסי. אנו עדים ליכולתו של האדם להצדיק מעשי זוועה, לתרץ מעשי רצח ופוגרום, כל עוד הם נעשים ביהודים. בעולם כזה, אין סיום מתאים יותר לספר ויקרא מהקריאה - "לא יבקר בין טוב לרע" - לא להמיר את הטוב ברע ואת הרע בטוב - אסור להתבלבל ביניהם.

האדם מסוגל להצדיק את הבחירות שלו, גם אם הן לא באמת הדבר הנכון לעשות.

בספרו "למה אתם תמיד צודקים" מסביר ג'ונתן היידט, פסיכולוג יהודי אמריקאי, כי ההחלטות המוסריות שלנו מתקבלות לרוב מתוך אינטואיציה ותחושת בטן בנוגע למה טוב ומה רע ולא מתוך הפעלת היגיון ושקילת שיקולים כבדי משקל. ההיגיון שלנו משמש לצידוק ההחלטות האינטואיטיביות שלנו בדיעבד.

לכן, גם כשאנחנו עושים מעשים שפחות מוסריים, המוח היצירתי שלנו עובד שעות נוספות, מצליח למצוא נימוקים

די משכנעים מדוע בעצם המעשה היה חיובי, מוסרי וטוב. אין פלא אם כן שאנחנו תמיד צודקים, כי המוח שלנו עובד שעות נוספות כדי להצדיק גם את הבחירות הפחות טובות שלנו.

לפני שאסביר כיצד הגישה הזו קשורה לפרשות השבוע, אציין שהסיום של ספר ויקרא הוא די מאכזב. אם היינו מסיימים את הספר כמה פסוקים מוקדם יותר, ודאי היה זה סוף ראוי יותר - התיאור של עם ישראל שאובד בגלות, זכרון הברית של אלוהים וההבטחה שלא למאוס בישראל גם בהיותם בארץ אויביהם. אין ספק שזה עדיף על פני הסיום הנוכחי. במקום לסיים בהבטחה לגאולה אנו מסיימים במצווה די ביזארית של מעשר בהמה: "וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש לה', לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל".

הפסוק מצווה על בחירת הבהמה שמוקדשת למקדש באופן רנדומלי. אסור "לבקר בין טוב לרע" - לבחור את הבהמה המשובחת יותר. ונשאלת השאלה - מדוע? אם הבהמה העשירית שעברה תחת השבט הייתה כחושה, מדוע נאסר לבחור בהמה



קישור לוידיאו של  
הנאום בעצרת

## נאום בעצרת בכרמי גת

הרב אילעאי

### נאום זה, שנשא הרב אילעאי בעצרת השבועית בכרמי גת, זכה לתהודה רבה ברשת. ברשותו אנו מביאים את דבריו:

שבוע טוב, חברים וחברות, תודה על הזכות וההזדמנות לעמוד כאן עם גיבורי ניר עוז, שאין כל ברייה יכולה לעמוד במחיצתם.

היום חמישה ושלושים יום לעומר, חמישה שבועות מאז חג הפסח, בין יציאת מצרים למתן תורה לחג השבועות. אנחנו עם שהאתוס המכונן שלו הוא יציאה לחירות, הוא קריאת הדרור, הוא הרגע שבו נוצרנו, זה הבסיס, זו התשתית. רק אחרי הדבר הזה אפשר לדבר על קבלת תורה, על ירושת הארץ, על תקומה, על ניצחון, על הכרעה. יסוד היסודות - היציאה לחירות.

לפני חמישה שבועות, כשישבנו סביב שולחן הסדר, דיברנו על הבן הרשע שהוציא את עצמו מן הכלל, ובזה הוא כפר בעיקר. זה עיקר אמונתנו, שאי אפשר להוציא אף אחד ואף אחת מן הכלל. כשפרעה הרשע מציג למשה לשחרר רק חלק, אומר לו משה: "בְּעֶרְיִנוּ וּבְזַקְנֵינוּ, בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵינוּ", אי אפשר לוותר על אף אחד, על אף אחת.

דרוש לנו משה.

מדברים לפעמים על איום קיומי. לאיום קיומי, חברים וחברות, יש שתי צורות. צורה אחת היא האויב שקם עליך בחרב וחנית, וצורה שנייה זה אתה, שמאבד את הזהות הבסיסית התשתיתית שלך. ואם אנחנו שוכחים את היסוד הזה, אז חס ושלום, תצילנה האוזניים, אנחנו לא קיימים יותר. זה צלמנו, זו דמותנו, זו תשתית הקיום שלנו. הגמרא אומרת, חָרַב קֶשֶׁה מִמִּיתָה, וְרָעַב קֶשֶׁה מִחָרָב, וְנֶשֶׁבִי קֶשֶׁה מִכָּלָם, דְּכֻלְהוּ אֵינְהוּ בָּהוּ (= הכל יש בו). גם מיתה, גם חרב, גם רעב. ואנחנו רואים את התמונות ושומעים את הסיפורים - איך שבי קשה מכולם. מי היה מאמין... ונזכרים שיש לנו משימה בהקשר הזה. לפני 2,600 שנה חרבה הארץ, חרבה ירושלים, חרב המקדש, חרבה הממלכה, אחד האסונות הנוראים בתולדות עמנו, והתחרות קשה. ונביאי ישראל שמסתובבים כאן באותם ימים מבטיחים לנו תקומה. ירמיהו מבטיח לנו ש"עִיד וְיִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלַיִם, קוֹל שֹׁשָׁן וְקוֹל שִׁמְחָה, קוֹל חֵתָן וְקוֹל כְּלָה", וזכריה הנביא מבטיח לנו ש"עִיד וְיִשְׁבּוּ זִקְנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחֲבוֹת יְרוּשָׁלַם, וְאִישׁ מִשְׁעֲנָתוֹ בִּידוֹ מֵרֶב יָמִים, וְיִלְדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁחָקִים בְּרַחֲבוֹתֶיהָ".

נבואות מתגשמות - עברו 2,600 שנה, זוגות מתחתנים בערי יהודה, וילדים משחקים בחוצות ירושלים.

גם לדור שלנו יש נביאים, אבל לנביאים של הדור שלנו כבר לא קוראים לא ירמיהו ולא זכריה, לנביאים של הדור שלנו קוראים **גדי מוזס**, שמבטיח לנו לשוב לשדות מערב הנגב ולאסוף את פירותיו הטובים, לנביאים של הדור שלנו קוראים **אסנת פרי**, שמבטיחה לנו לשוב לניר עוז ולחונן את עפרה. אבל נביאי ישראל הם לא מגידי עתידות, הם לא הורוסקופ ולא חזאי, הם לא מספרים מה יהיה. הם מלווים את דבריהם תמיד בדרישה מוסרית, דתית, רוחנית, אמונית, ערכית, אנושית - תקיפה. והנביאים שלנו, המודרניים, דורשים מאיתנו לא לשכוח מי אנחנו, מה אנחנו, מה האתוס הבסיסי של הקיום שלנו. לא לנוח ולא לשקוט עד שכל אחרון אחינו ואחיותינו ישוב אלינו מיד.

תפילות זה חשוב, סמלים גם הם מחזקים ומרוממים, אבל עם כל הכבוד לדגלים ולסיכות בדש הבגד, דרושים לנו מעשים. את כולם מיד.



# ירושלים בשבילי

רחלי חזון טסלר

האונברסיטה העברית, הר הצופים  
בלימודי התקשורת הרחבתי את המבט. למדתי  
לחבר בין מילה לעשייה, בין תוכן להשפעה.

שוק מחנה יהודה, צירת שותפות  
בדירה, מעל דוכני השוק התוסס, חוויתי את  
העצמאות הראשונה שלי: הריחות, הצבעים  
והרוחות היו חלק בלתי נפרד מהיומיום שלי.

שכונת בקעה, צירק בית לחם  
הבית הראשון של יחב ושלי כמשפחה. רחוב שקט,  
בתי קפה קטנים, טיולים עם הילדים בעגלה.  
זיכרונות ראשונים כמשפחה צעירה. שכונה עוטפת  
ומרגיעה שהייתה קרקע לצמוח ממנה.

המקום של אציק  
בית קפה פשוט, בלב השכונה. אי קטן של שקט,  
מקום לשבת, לכתוב, לחשוב. לפעמים לבר,  
לפעמים עם חברה טובה.

התנועה הירושלמית  
שם עבדתי מתוך שליחות. ירושלים המורכבת,  
הקשה, היפהפייה - ניסינו לחבר בין חלקיה,  
להפגיש בין קהילות שונות ולבנות חיים משותפים  
מתוך תקווה שאפשר לחיות כאן יחד.

כל אחת מהנקודות האלו היא חלק ממני. יחד הן  
מספרות סיפור של חיים בעיר שמרגשת אותי כל  
פעם מחדש. ירושלים שלי - עמוקה, רכה, חזקה.  
לב שלא מפסיק לפעום.



כיכר ציון

ירושלים בשבילי היא לא רק עיר. היא זיכרון חי.  
אוסף של רגעים, מקומות ואנשים שצבעו את חיי  
בצבעים עמוקים שנחרטו בי. כל פינה בה מחזיקה  
זיכרון, התבגרות וצמיחה.

האולפן האמנותי, קטמון  
כאן התחיל הקול הפנימי שלי להישמע. נערה  
במגמת תיאטרון, עם לב פתוח וחלומות גדולים. על  
אותה במה קטנה למדתי למצוא קול ולהיות נוכחת.  
קירות בית הספר שמעו את החלומות הראשונים  
שלי.

כיכר ציון  
כבר בגיל ההתבגרות הייתה לי שם פינה.  
הסתובבתי, הקשבתי למוזיקה של הרחוב, ראיתי  
אנשים מכל הסוגים. מקום של חופש, מפגש וחיים  
ירושלמיים תוססים.

ניסן נתיב, תלפיות  
לבית הספר למשחק חזרתי אחרי הצבא. צללתי  
למסע עמוק של גילוי עצמי, למידה וצמיחה. שם  
גדלתי כבת אדם וכיוצרת.

בית בארט, צירק חרין  
לכאן עבר סבי מחיפה, לאחר שסבתי נפטרה. בין  
קירות חדרים בירושלים הישנה, נוצר בינינו חיבור  
עמוק. כל ביקור היה שיעור על אהבה, פרידה וחיים  
שממשיכים.



בקעה



# מסיפורי בתי כנסת בירושלים

זאב ספראי

## בית הכנסת "עץ חיים"

את ילדותי העברתי, בין השאר, בבית הכנסת הקטן של שכונת עץ חיים בירושלים. אני זוכר אותו כבית כנסת בינוני, היו בסביבה בתי כנסת גדולים יותר. לפני מספר שנים הוזמנתי להרצות באחד המלונות בסביבה והחלטתי לבקר בבית הכנסת. הוא היה פתוח, כמו שהיה "בזמני", אבל לתדהמתי הוא "התכווץ", והפך בעיניי לחדר קטן, שלא מכיל יותר משני מניינים. המתפללים היו שייכים, ברובם, ל"ישוב הישן" בירושלים: חרדים עובדים (חלבן חרדי, סייד חרדי ועוד), וגם כמה מתפללים "מזרחנים" כמונו. לפני יום העצמאות פרצו תמיד מריבות. בשבת לפני החג הגבאי עשה "מי שברך" שיגרת כלל מי שמקבל עליו לצום שני וחמישי (צומות לאחר פסח), ואבא שלי, שבעברו היה "מפקד" הגזרה במלחמת השחרור, (כל קשר בין צבא מסודר ומאומן לבין מה שהיה שם היה מקרי בהחלט) היה מתפרץ וצועק שמי שצם - "ארור". איכשהו הקב"ה סידר שיום העצמאות כמעט תמיד חל בימים שני או חמישי.

אני זוכר מתפלל קבוע בבית הכנסת שעבד בתעשיית היהלומים. בעקבות חלום שחלם, הוא החל, ממש לנגד עינינו, להפוך מאדם פשוט לרב חסידי. הוא נסע לאמריקה וחזר משם כאדמו"ר עם עדת מאמינים, והקים בארץ מחדש את "חסידות קומרנה".

## בית הכנסת ע"ש ש"י עגנון

לאחר מלחמת ששת הימים עברנו לגור בתלפיות. אני הייתי בצבא ואחר כך בקיבוץ, ואת בית הכנסת של תלפיות הכרתי בצורה רופפת, מביקורי בבית המשפחה. בית הכנסת הוא מבנה מרשים וגדול. הוא נבנה אי שם עשר שנים לפני מלחמת העצמאות, היו בו מאות מקומות. שכונת תלפיות שלפני המלחמה

הייתה קטנה, חילונית ברובה, אבל בית הכנסת נבנה גדול ומרשים, בזמנו זה נראה, מן הסתם, מגלומני. לאחר מלחמת השחרור תלפיות ננטשה בחלקה, היא הייתה בקו הגבול, סמוכה לגדר גבול עלובה ופרוצה, בלתי בטוחה בעליל.

בית הכנסת ניצב בראש הגבעה, חשוף לאש פוטנציאלית. המתפללים המעטים עברו להתפלל בצריף קטן, ובית הכנסת שימש כמחסן של האוניברסיטה העברית.

לאחר מלחמת ששת הימים האוניברסיטה פינתה את המבנה, שכן עמדו לרשותה עכשיו כל המבנים של הר הצופים, ועל בית הכנסת התחרו שלושה גורמים. המתפללים של בית הכנסת בנשיאות של מר נוסבאום, ושל אבי, שירש את מקומו. מצד שני ניצבה העירייה שחשקה במבנה, ומצד שלישי? כן, הבנים של שלושת בוני השכונה. כרגיל בתקופה ההיא רוכשי הקרקע היו אנשים פרטיים, קבלנים שהגיעו לשכונה לבנות ולהיבנות בה. אז, כאשר נבנתה השכונה ונבנה בית הכנסת הם קיבלו סיוע כספי מהמוסדות הלאומיים, אבל המבנה היה רשום על שמם.

עם העירייה נאבקו המתפללים עד שטדי קולק (ראש העיר האגדי) החליט להעביר את המבנה לרשותם. עם היורשים התדיינו המתפללים בבית משפט, בדיונים מרירים, ו...ניצחו. העירייה הוכרחה לפצות את הבעלים והמבנה חזר לייעודו. בתחילה מספר המתפללים היה קטן והם הסתפקו במסדרון שלפני בית הכנסת. אך במשך הזמן התברר שהחזון של בוני השכונה קרם עור וגידים. השכונה גדלה, והיה צורך לשפץ את האולם המרכזי ולהכשירו מחדש כבית כנסת. אני זוכר את אבא מתרוצץ בבניין העירייה כדי להשיג מימון מקרן ירושלים שתיזכר לטובה. פעיל מרכזי נוסף היה דוד קאסוטו, שתכנן את פנים בית הכנסת, תיווך למציאת ארון

שקיבל לשיפוץ בית הכנסת, או לפדיונו מתובעים. עגנון אכן התפלל בבית הכנסת, והוא גם קיבל את פרס נובל (כידוע), אבל סיפור התרומה לא זכור לי. מהיכרותי את הנפשות שפעלו אז, זו אגדה יפה וד"ל. בית הכנסת נקרא על שם עגנון כי הוא היה מתפלל ותיק ואישיות דומיננטית, הקהילה העריכה אותו מאוד (מי לא) והוא נפטר לפני המעבר לבית הכנסת החדש. כל השאר זו אגדה.

קודש (איטלקי כמובן). גם המחיצה לעזרת נשים הועברה מבית כנסת איטלקי אחר, נחתכה לאורכה לשלושה חלקים, והיא ממלאת את ייעודה. כמובן שהיו מתפללים שחשבו שאיננה כשרה שכן אפשר לראות, דרך פיתוחי העץ היפים, גם את פני המתפללות (היפות גם הן), אבל זה עבר. האגדה העירונית מספרת שעגנון, שהיה אחד המתפללים המתמידים, תרם מכספי פרס נובל



| <div>  <b>נר זיכרון חודש סיון</b> </div> |           |                   |       |           |                     |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|-------------------|-------|-----------|---------------------|
| תשע"ב                                                                                                                       | י"ב בסיון | שרה (אילזה) ראב"ד | תשע"א | א' בסיון  | לאה יבניאלי         |
| תשפ"ד                                                                                                                       | י"ג בסיון | חנה יעיר          | תשנ"ג | ד' בסיון  | עזרא אשר            |
| תשכ"ז                                                                                                                       | ט"ו בסיון | בצלאל יעיר        | תשמ"ו | ד' בסיון  | יצחק פרידברג        |
| תשמ"ה                                                                                                                       | ט"ז בסיון | אריה יהודה לנג    | תש"ע  | ז' בסיון  | יוסף יוחנן גוטליב   |
| תשע"ז                                                                                                                       | י"ז בסיון | רבקה גוטליב       | תשס"ה | ט' בסיון  | יוסף-צבי (בוב) אדלר |
| תשע"ה                                                                                                                       | י"ט בסיון | עדנה ריין         | תשס"ג | י"א בסיון | גלעד נחליאל         |
| תשס"ז                                                                                                                       | כ' בסיון  | מיכאל (מיצ'י) חפץ | תש"ע  | י"א בסיון | הדסה בוכאסטר        |
| תש"ד                                                                                                                        | כ"ט בסיון | לאה כוכבא         |       |           |                     |



קישור לאתר עם דברים לזכר הנפטרים ומיקום המצבות

# דברים שנאמרו בטקס הפתיחה של Ben Ben Bar

דקלה מזרחי

“מזמור לתודה: הריעו לה, כל-הָאָרֶץ.  
עבְדוּ אֶת-ה' בְּשִׂמְחָה; באוּ לִפְנֵי, בְּרִנָּה.  
דַּעוּ כִּי ה', הוּא אֱלֹהִים:  
הוּא-עָשָׂנוּ, וְלוֹ אֲנַחְנוּ עֲמוֹ, וְצֵאן מִרְעִיתוֹ.  
בְּאוֹ שְׁעָרָיו, בְּתוֹדָה--חֲצִרְתִּי בְּתֹהֳלָה;  
הִדּוּ-לוֹ, בְּרִכּוֹ שְׁמוֹ.  
כִּי-טוֹב ה', לְעוֹלָם חֲסִדוֹ;  
וְעַד-דֹּר וָדֹר, אֲמוֹנָתוֹ.” (תהלים ק' א-ה)

במזמור זה, אחד הקצרים בתהלים, נפתח הלב להודיה, לא רק על מה שיש, אלא גם בתוך מה שנלקח, כי גם בתוך השבר נותרת אמונה, וגם בתוך החוסר נותר זיכרון.

היום אנחנו עומדים כאן כדי לזכור ולהנציח. המילה “הנצחה” באה מהשורש נ.צ.ח, אנחנו מבקשים לא רק לזכור את בן, אנו מבקשים שהזיכרון שלו יהיה נצחי, שיישאר, שיחיה. המקום הזה, Ben-Ben Bar, הוא לא רק מבנה מהמם, הוא מקום שיביא הרבה אור, מקום לאירועים משמחים, לחיבורים בין אנשים, למוזיקה, לצחוק ולשמחה, בדיוק כמו שבן היה. בן אהב לארח, לשמח, לדאוג שלכולם יהיה מקום. הכנסת האורחים שלו הייתה דרך חיים. המקום הזה נבנה כדי להמשיך אותה, וכל מי שייכנס לפה ירגיש את זה, ירגיש את החום, את הלב, את הרוח.

מהשורש נ.צ.ח. הגיעה גם המילה ניצחון. המקום המואר הזה הוא ניצחון שלנו נגד החושך, נגד הרוע. הם לא יצליחו להביס אותנו ואת רוחנו.

במישור האישי הניצחון הזה הוא כל בוקר, בו אנו קמים ובוחרים להמשיך. בוחרים בחיים.

לפני תשעה חודשים, איציק, דן ואני הצטרפנו לניב ומאיה וחזרנו לארץ. קבוצת יבנה קיבלה אותנו בלב פתוח וחיבוק חם. אני רוצה להודות היום להנהלת הקיבוץ ולכל החברים, על כל “בוקר טוב” בשבילים, על כל חיבוק במטבח, ועל כך שאפשרתם לנו לבנות את המקום המדהים הזה, שבתקווה יישאר פה לדורי דורות, ויחגגו פה הרבה אירועים משמחים.

הרגשנו כאן שייכות ותמיכה, וזה נוגע ללב ולא

ברור מאליו. אני גם רוצה להודות לך, ברוך\*, על כל שעות העבודה שהשקעת פה, בשקט ובצניעות רבה. תודה שליווית אותנו לאורך כל הדרך בבניית הבר, והתוצאות מדברות בפני עצמן.

כמו כן אני רוצה להודות לכל מי שתרים, בין אם זה בכסף, חומרי בנייה, זמן עבודה ואוון קשבת. ולקהילה היקרה שלנו בוונקובר, על גיוס הכספים, על התמיכה, ועל האהבה שנשלחת לנו תמיד, וזה תמיד מחזק ומרומם.

יש לי עוד תודה אחת. כשהתחלתי לכתוב אותה, נזכרתי בדרשת בר המצווה של בן. כשבן סיים את הדרשה והגיע לחלק של אמירת התודות, הדמעות עלו בעיניו, והוא לא הצליח להגיד אותן. הוא כל כך התרגש, ולא הצליח לדבר. וזה משהו קטן, שמראה לנו, שוב, על רמת הרגישות לסביבה שהייתה בו.

תודה לאלי כהן. בן אדם אחד שהוא מפעל. מפעל אלי כהן, שעושה עבודה של 50 אנשים. אלי, כשאנחנו עוד היינו שקועים עמוק בכאב, בשלב העיכול, שאני לא בטוחה שכבר עברנו אותו, או אם אי פעם נצליח לעבור אותו, אתה עם הכאב שלך ראית קדימה. הבאת רעיון, תכנון, הובלת ביצוע, היית הכוח שדחף כשאנחנו עוד לא הצלחנו לקום. אתה לקחת את הזיכרון של בן, והפכת אותו למשהו חי, שמחבר, שמאיר. לאורך כל הדרך, “לא ראית בעיניים”. נתקלת בבעיה - מצאת פתרון. היו מכשולים - ראית דרכי פעולה. לא נתת לשום דבר לעצור אותך ולהפיל את רוחך המדהימה. אלי מעולם לא נצליח להודות לך על מי שאתה בשבילנו ועל מי שהיית בשביל בן. אני לא יכולה לדבר על אלי מבלי להגיד תודה ענקית לדבורה. אם אלי הוא המפעל, אז דבורה הוא הלב הפועם של המפעל. דבורה, תודה על התמיכה, הסבלנות, ההכלה, על זה שהיית שם בשביל אלי ובשבילנו. ובדיוק כמו

## על התודה ועל הברכה

אלי כהן, ה"אבא" של הפרויקט, ציין בדבריו בטקס את הערכתו הרבה לשותפים הרבים בהקמת הפרויקט: במתווה הראשון אמנו כ"ץ ושלומי זלקינד היו מאוד מעורבים. במתווה הסופי, ציין אלי את תרומתם של רבים: ברוך לוי (ראה הערה למטה), אביו של בן, איציק מזרחי - שבנה את הדק, הכיתה של בן שהקימה את פינת האש. ישראל זלקינד שליווה בייעוץ והכוונה את חברת י"ג בינפלד בטיפול הנוי. איתמר דיטש ייעץ כאדריכל נוף ויחד עם חברים נוספים מהקיבוץ בנה את שולחנות העץ, וכמובן - בני ובנות משפחת כהן שהיו מגויסים בכל מאודם. להפקת ערב ההשקה נרתמו גם רבקית שריד שכתבה את קטעי הקישור, ודורון לנג ופיליפ קולמן שתפעלו את ההגברה. אלי הודה גם למועצה האזורית ולחברי יבנה, ולכל מי שתרום להקמת Ben-Ben Bar, שבזכותם הפרויקט הסתיים על הצד הטוב ביותר.

כולנו, גם אתם מנסים ומצליחים לצמוח מתוך הקושי. לפני כמה ימים נכנסתי לוואטסאפ שלי עם דבורה ולוואטסאפ שלי עם אלי. רציתי לחפש כמהתמונות והלכתי אחורה בשנים ופשוט נפעמתי, למרות שידעתי את זה, נפעמתי מכמה הייתם חשובים ומרכזיים בחיים של בן מהרגע שהוא נחת פה. בכל טקס, בכל מסיבה, בכל נקודה בדרך שלו, ליוויתם באהבה, בשמחה, בשניצלים ובפריסות. אז על כל אלה, תודה.

כולנו תקווה שהמקום הזה יהיה מלא באור, בצחוק, בשמחה ובאהבה, ובתקווה גדולה שהחטופים יחזרו הביתה במהרה. תודה לכולם!

**\*ברוך לוי** הוא בנו של עמרם לוי, שהיה משווק הירקות של מטבח הקיבוץ למעלה מיובל שנים, והיה שם דבר למסירות, ולחברות אמת עם כל עובדי המטבח. בנו, ברוך, רואה בשיווק הירקות ליבנה מעין שליחות אישית בעקבות אביו, ומביא לקיבוץ את הירקות פעמיים בשבוע. עבדו זה עיסוק צדדי. עיקר עבודתו היא יבואן של ציוד למטבחי חוץ, ולקח על עצמו להיות קבלן הביצוע של פרויקט הבר Beb-Ben Bar.

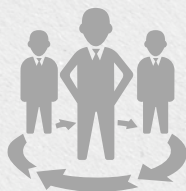


אלי כהן וברוך לוי



דקלה





# משולחנו של מנהל משאבי אנוש

יניב וולף

## 3. דמוגרפיה

הקיבוץ שלנו מתבגר, ורבים מהחברים נמצאים בשלב שבו הם זכאים - ובצדק - להפחתת עומס ושעות עבודה. מדובר בתהליך טבעי ולגיטימי, שמשקף את מחזור החיים בקהילה, אך במצטבר מצמצם את היקף כוח האדם הפעיל ביומיום.

המצב הזה יוצר שלושה אתגרים משמעותיים:

### 1. קושי באיוש התפקידים בתוך הקיבוץ

בצד המשקי כבר התרגלנו לקושי באיוש תפקידים, אך בשנה האחרונה המגמה הזו חודרת גם לצד הקהילתי. היכולת לאייש תפקידים קהילתיים, שמחייבים מעורבות והשתתפות פעילה, הופכת לאתגר נוסף שמצריך פתרונות יצירתיים.

### 2. ירידה בגמישות התפעולית

כשהמשאב האנושי מרוכז פחות בתוך הקיבוץ, קשה יותר לבצע התאמות מהירות או לעזור בין ענפים בעת הצורך.

### 3. השפעה על המרקם השיתופי

כאשר חלק גדול מהקהילה מבלה את עיקר יומו מחוץ לקיבוץ, קשה יותר לשמור על מעורבות יומיומית ועל תחושת אחריות הדדית שהיו חלק מה-DNA השיתופי שלנו.

שלושת התהליכים האלה בפני עצמם אינם הבעיה, אלא תוצאה של שינויים שהקיבוץ עובר. עם זאת, הם יוצרים אתגר אמיתי בשטח, ודורשים מאיתנו חשיבה מחודשת על מערך התעסוקה, אופן השיבוץ, דרכי הגיוס והשמירה על שותפות פעילה של כלל החברים.

אני חושב שחשוב שנקיים שיח פתוח על אתגרי המשאב האנושי בקיבוץ, כדי לבחון יחד את הצרכים שלנו, את מה שאנחנו רוצים לשמר, ומה

נכנסתי לתפקידי כמנהל משאבי אנוש לפני כחמישה חודשים, במטרה לנסות ולהניע תהליכים משמעותיים בתחומי התעסוקה, הליווי והקהילתיות, ולהעמיק את ההיכרות עם המרקם האנושי של הקיבוץ.

עם כניסתי לתפקיד, נפגשתי תחילה עם אנשי המזכירות ובעלי התפקידים בהנהלת הקהילה. לאחר מכן נפגשתי עם מנהלי הענפים השונים, הן בצד הקהילתי והן בצד המשקי. כל פגישה הייתה הזדמנות להקשיב, לשמוע, וללמוד, על הצרכים, הקשיים והאתגרים הייחודיים העומדים בפניהם בכל ענף.

בדיווח הנוכחי אני רוצה לשתף אתכם באתגר המרכזי שאני נתקל בו מהיום ראשון להיותי בתפקיד והוא, פשוט, המחסור באנשים מהקהילה שיאיישו תפקידים בקיבוץ.

אציין שלושה גורמים שלעניות דעתי משפיעים על כך:

### 1. מסלול עצמאות כלכלית

בני ובנות הקיבוץ, בגילאים שלאחר הצבא ועד סביב גיל 30, חיים באופן עצמאי מבחינה תעסוקתית וכלכלית, כאשר כניסה לקליטה בקיבוץ מתחילה לרוב רק בשלב מאוחר יותר. בשנים האלו כמעט ואין השתלבות במערכות העבודה של הקיבוץ, מה שיוצר פער מתמשך בכוח האדם המקומי.

### 2. גידול במספר עובדי החוץ

בשנים האחרונות יותר חברים עובדים מחוץ לקיבוץ (בינואר 2021 היו כ-80 עובדי חוץ, כיום ישנם כ-100 עובדי חוץ). זהו תהליך טבעי שמביא אתנו יתרונות, אך גם מצמצם את מספר האנשים הפנויים לקחת חלק בעבודה בענפים ובשירותים פנימיים.

חשוב לנו כקהילה. דיון כזה יכול לעזור לנו למצוא פתרונות ולהגביר את המעורבות של כולם.

לצד האתגרים שפירטתי, אני רואה בהם גם הזדמנות - לחשוב יחד על כיוונים חדשים, להתאים את עצמנו למציאות המשתנה, ולחזק את תחושת השותפות והמעורבות שמאפיינת את הקיבוץ שלנו. בתוך כל זה, אני פונה אליכם, חברים וחברות שנמצאים בצומת מקצועית, שוקלים שינוי או פתוחים לאפשרויות חדשות, ושואפים להיות חלק מהעשייה כאן בקיבוץ. אם עלתה בכם המחשבה על עבודה בתוך הקיבוץ, זה הזמן לבחון יחד את האפשרויות.

אני מזמין אתכם לפנות אליי - לשיחה, להתייעצות, ולחשיבה משותפת. לפעמים הזדמנות חדשה מתחילה בדיוק משם.

## עובר ושב

מאז ראש השנה, לא היה דיווח ב"עובר ושב", וזו הזדמנות טובה לעדכן - מי עבר לאן, ומי התחיל תפקיד חדש. אני מתנצל מראש אם שכחתי משהו.

**מוטי שליסלברג** סיים את עבודתו במדגרה ויצא לעבודת חוץ בחברת "אנדיב" כמנהל תפעול.

**עציון הראל** סיים את עבודתו במפעל השעונים ויצא לעבודת חוץ כרכז פרויקטים בעמותת "גדולים במדים".

**שמשון גוטליב** סיים את תפקידו כמנהל הקהילה וכיום אחראי על העובדים הזרים בענפי החקלאות.

**שרית גינוסר** סיימה את עבודתה בכלבו וכיום עובדת בענף המזון.

**יעל עופר-הראל** סיימה את עבודתה ב"אישה לאישה מקלט לנשים" ועובדת במשרה מלאה ביזמות כמטפלת ריגשית ומלוות הורים לילדים בעלי צרכים מיוחדים.

**דוסי אלטמן** סיימה את עבודתה כמנהלת מש"א בקיבוץ ויצאה לעבודת חוץ בחברת "י"ג בינפלד".

**נעם גפר** סיים את עבודתו בענף הרכב וכיום עובד בתחום המחסנים במפעל מוצרי מזון.

**טל רוט** עובדת בזוגון אביב לצד עבודתה ב"בית מאזן".

**אוריה חושן** מובילה את זוגון אביב בנוסף לעבודתה כאחות בקפלן.

**אושר כהן** החלה לעבוד במטבח במקביל לעבודתה בשק"ל.

**אלעד כהן** סיים את עבודתו במרכז הספורט באוניברסיטת תל-אביב והתחיל עבודה חדשה בחברת "אליפסה הנדסה בע"מ" כמנהל ספקים.

**דורון לנג** סיים את עבודתו בחברת "לנדה" והתחיל לעבוד בגד"ש "מניב" כמנהל תפעול.

**רני אניקסטר** סיימה את עבודתה ב"אמ"ת רחובות" והחלה לעבוד ב"אמ"ת חבל יבנה".

**שרי שטיין** סיימה עבודת חוץ אצל "הדס מנור" ולצד עבודתה במתפרה החלה ביזמות בתפירה ותדמיתנות.

**אלעד וגנר** סיים לעבוד בגד"ש חצור והתחיל לעבוד בגד"ש בית ניר כמנהל כרם יין ומטע אבוקדו.

**צביקי טסלר** סיים את תפקידו במנהלת תקומה, ולצד היזמות משמש כיו"ר קיבוץ ניר-עוז וגם לאחרונה קיבל את תפקיד יו"ר משקי הדרום.

**שחר ברלב** סיים את עבודתו בכל-בו ונכנס לעבוד בגד"ש "מניב".

**עמיעל גורליק** סיים את עבודתו בענף הרכב והחל לעבוד במפעל השעונים כמחסנאי.

**מרים גפר** סיימה את עבודתה בכל-בו והחלה לעבוד במדגרה, במעבדה.

**מיכל שליסלברג** סיימה את עבודתה בחינוך ויצאה לעבודת חוץ בחברת "סדר באושר" כרכזת מש"א.

**רני יעקבי** סיימה את עבודתה כמנהלת אתר הקניות האינטרנטי ומארגן מתנות במפעל השימורים והחלה בימים אלו את תפקידה כמרכזת ועדת תרבות.

**פנחס חושן** לצד עבודתו כאחראי קרקעות ותשתיות, נכנס לעבוד שלושה ימים במשרד עו"ד של איילת רייך.

**שרון (ליברמן) וגדיאל גולדמן** נכנסו לקליטה בתחילת אפריל. גדיאל סיים לימודי הנדסת מכונות והחל לעבוד כמהנדס מכונות בחברת ZCM. שרון סיימה לאחרונה חופשת לידה, וחזרה לעבוד בגיל הרך.

התחילו שנת בית בתקופה זו:

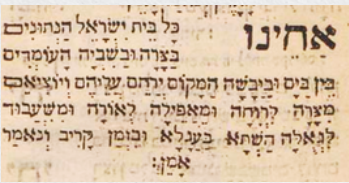
**נצר חפץ** בחינוך

**דורון אלטמן** במדגרה

**כיף לראותכן בתוכנו ותמיד תזכרו שביתנו הוא ביתכן.**

אני מאחל לנו, כחברים וקהילה, שנמשיך להרגיש חלק, להשפיע, ולמצוא משמעות בעשייה - גם האישית וגם הקהילתית.

ובתוך כל אלה, אני תקווה גדולה שכל החטופים ישובו לביתם, ושכל חיילינו יחזרו הביתה בשלום ובבריאות.



## תפילה לשלום הנעדרים - בקשה משליחי הציבור

יסכה כוכבא

כחללים שעדיין בידי מרצחי חמאס. את הרשימה  
אנו מעדכנות בכל פעם שאפשר לעדכן, ובה  
רשומים ביום כתיבת מאמר זה 23 גברים, אזרחים  
וחיילים שנחשבים חיים, ועל שלומם אנו מתפללים.  
(מבלי להקל ראש בתקווה להחזרת כל החללים).  
הדפים נמצאים בכניסות לבית הכנסת.

למגינת ליבי, בפועל, אין שום אפשרות להזכיר  
את כל השמות. השקט נחתך לאחר כמה שניות,  
והש"ץ, שמשום מה אצה לו הדרך, כבר ממשיך את  
התפילה. על מנת להיות מדויקת, ניסיתי לקרוא את  
23 השמות ושם אימם (בלי שם משפחה), והגעתי  
לזמן קריאה של 50 שניות! זה הכל!

אני מבקשת מכם, שליחי הציבור שלנו, להיות  
עבורנו שליחים נאמנים, לקרוא בעצמכם בשקט את  
השמות, בלי "לטוס" הלאה לתפילת "אב הרחמים".  
כי הרחמים של כולנו צריכים להיות מופנים עכשיו  
כלפי החטופים ובני משפחותיהם!  
ומי ייתן ויתקבלו תפילותינו וייחלצו כל החטופים,  
החיים והחללים, מידי הצר הצורר.

בכותבי מאמר זה, אומר לי קול פנימי "הלואי  
והמאמר יהיה לא רלוונטי" אך למרבה הצער -  
כרגע הוא מאד רלוונטי.

מאז שמחת תורה תשפ"ה, שהיה יום השנה  
הראשון לאסון שבעה באוקטובר, הונהגה בבית  
הכנסת שלנו אמירת תפילה מיוחדת לשלום  
החטופים. תפילה זו נאמרת לאחר קריאת התורה,  
לאחר אמירת התפילה לשלום המדינה ושלום חיילי  
צה"ל.

אציין שבבתי הכנסת בארץ גובשו אופנים שונים  
של אמירת התפילה, בחלקם שליח הציבור מקריא  
את השמות, בחלקם השמות מחולקים כך שכל  
מתפלל מזכיר כמה מהשמות, ובחלקם, כמו אצלנו,  
הש"ץ קורא את תחילת התפילה, עוצר במילים  
"הקב"ה ישמור את החטופים...", מאפשר לציבור  
לקרוא בשקט את השמות, מסיים את התפילה,  
והציבור מצטרף לשירת "אחינו כל בית ישראל"....  
בפני המתפללים המעוניינים בכך עומדת רשימה  
של חטופים, הן של אלו החיים והן של אלו שהוכרו

הוקם ביבנה **צוות המרכז את היוזמות למען אחינו  
החטופים**. בשבוע הקרוב נציין 600 ימים למלחמה  
ולחטיפתם, ובמסגרת צעדת החירות (פרטים בכרזה בצד  
ימין), יתקיימו עצרות ביום שלישי בערב בכרמי גת, וביום  
רביעי אחר הצהריים בניר עוז.  
אנו בוחנות ארגון הסעות בהתאם לביקוש.  
להרשמה ושאלות נוספות פנו לנטע, רחלי, דגנית או שרה.



### מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה – 1221 דואל: mrkyavne@clalit.org.il

**קבלה: אחיות - בבוקר 08:30-07:00** - בדיקות דם במרפאה ומקרים דחופים. **בצהריים בימים א'-ד' 15:00-12:30**, **ביום ה' 14:00-12:30**. **ד"ר מולא**: יום א' 11:30-07:30, יום ב' 11:00-09:00, יום ג' 12:15-11:00. יום ה' 17:40-15:40.

בריאנות טובה, לווית המרפאה

# שאלות ותשובות לגבי הפרטת המזון מתוך ערבי ההסברה

## הנהלת המזון וצוות ההפרטה

גיל 75 יירד 1.6 מהניקוד (והתקציב יהיה 24,474 ₪). ליחיד מעל גיל 80 ירד 0.8 (12,769 ₪) ולזוג מעל גיל 80 יירדו 1.5 נקודות (18,089 ₪).

ש. איך יתוקצבו עובדי החוץ?

ת. צוות מש"א לומד את הנושא בימים אלו. יניב ומעיין בררו מה הם המודלים בקיבוצים אחרים וכן שוחחו עם מספר עובדי חוץ. כיוון שצורות ההזנה הן שונות במקומות העבודה השונים, הכיוון הכללי הוא להציע כמה מסלולים: מסלול למי שלוקח אוכל מהבית, מסלול למי שמקום העבודה מממן את הארוחות ומסלול למי שרוכש אוכל בחוץ. את הפרטים המדויקים מש"א תפרסם בימים הקרובים.

ש. לדעת חלק מהורים לילדים בגיל הרך / כיתות א' - ד' החלוקה בין תקציב הילד שיגיע לבית לבין מה שיגיע למערכת החינוך אינה נכונה.

ת. חשוב לנו כמערכת לשמור על ארוחות הבוקר והצהריים במסגרות החינוכיות. אנחנו לא מעוניינים לסגור את הארוחות בבתי הילדים ולא נוכל להבחין בין ילדים ולתת אוכל רק לחלק מהקבוצה. לכן כלל הילדים יחויבו בצורה זהה. יחד עם זאת, אין שום כוונה שמערכת החינוך תרוויח מכספי האוכל. לכן, אם לאחר כמה חודשים נגלה שהאיזון אינו נכון - נשנה את החלוקה בין בית למסגרת כך שההורים יקבלו נתח גדול יותר.

ש. מה המקור התקציבי להגדלת תקציב המזון?

ת. הנהלת הקהילה הגדירה תקציב שגדול ב-1.8 מיליון מתקציב המזון לשנת 2024 (השנה שממנה נלקחו כל הנתונים). חלק מהגדלה זו כבר מגולם בתקציב 2025 בו תקציב החנות והמזון גדלו ב-1.3 מיליון, כך שהגידול בתקציב המזון לשנת 2026 לא יהיה כל כך גדול. בשנים האחרונות ב"ה הגדלנו את תקציב הקהילה בזכות הרווחים שלנו, והצפי הוא שנוכל להמשיך ולהגדיל את התקציב גם בהמשך. לכן, התוכנית היא שהגידול בתקציב המזון יגיע מגידול בכלל תקציב הקהילה ולא מהקטנת סעיפי תקציב.

ש. שאלות שונות נשאלו על קביעת ערך הנקודה לאנשים שונים (למה ילד בכתה ה' = 1.1, למה עובד זר = 0.6? וכד').

ת. חשוב להדגיש שנקודה לא שווה מה שאדם אוכל בשנה. למעשה ההסתכלות על הניקוד היא הסתכלות לבית אב. כמה נקודות יש בסה"כ למשפחה. החלוקה שנעשתה לגבי ערך נקודה לאדם מסוים נקבעה על פי בדיקת הצריכה של הקבוצות השונות ועל מנת ליצור איזונים בין הקבוצות השונות, כך שלא תהיה קבוצה שמפסידה או קבוצה שמרוויחה. ערכי הנקודות השונים איפשרו למצוא איזון, כך שבכל הקבוצות רוב המשפחות נמצאות בפער חיובי בין התקציב שיקבלו לצריכה שלהם. ע"פ המודל המוצע, 90% מהמשפחות נמצאות בפער של מעל 1000 שקלים ו-75% מהמשפחות נמצאות בפער של מעל 5000 שקלים. הצלחה זו טמונה בערכי הניקוד השונים.

ש. למה לא לקחו בחשבון את הקניות שאנחנו עושים מעבר למה שמחולק בחינם?

ת. בהפרטה - אנחנו מפריטים את מה שניתן בחינם ולא מתקצבים דברים שלא ניתנו בחינם. יחד עם זאת, מתוך הבנה שכיום אנחנו קונים גם מעבר למה שמחולק בחינם - הגדלנו מראש את תקציב המזון ב-2.2 מיליון שקלים. אמנם חלק זה בגין עליית מחירים אבל חלק גדול מזה נועד להגדיל את תקציב המזון, כך שיהיה מענה גם לדברים שרכשנו עד כה.

ש. מה יהיה גודל התקציב למבוגרים שמעוניינים לבחור במסלול ההפרטה החלקי?

ת. חשוב לזכור שהמסלול למבוגרים כולל המשך הסבסוד של הארוחות בחדר האוכל בימי חול בלבד. הוא לא כולל את ארוחות השבת והחג ולא את הכלבו. למשפחה שתבחר במסלול זה - נעשה חישוב שלוקח בחשבון את עלות ארוחות הבוקר והצהריים בימות חול. כך - ליחיד מעל גיל 75 יירד 0.9 מסך הניקוד (כך שהתקציב יהיה 17,558 ₪) ולזוג מעל





# משולחנה של מנהלת הקהילה

חמוטל דברת איתן

והשייקר - יהיו פרווה. כמובן שלא ניתן יהיה לחמם אוכל חלבי בתנורים. כל מי שמזמין את המטבח יקבל הסבר מפורט - הן על הפעלת המכשירים השונים והן על כללי הכשרות. אני בטוחה שבמאמץ משותף נצליח לשמור על המקום מתוחזק, נקי וכשר לטובת כלל המשתמשים. זו ההזדמנות גם להודות לצוות שהתנדב לשמור על תחזוקת המקום.

עונת החתונות החלה ואנחנו מרגישים זאת היטב בשבילים ובדשאים שלנו - עם ריבוי פמליות הצלמים. קובי יושב על מדוכה זו כבר זמן רב, והאתגרים גדולים מבחינת המענה שניתן להפעיל. אנו כבר מפעילים את איש הביטחון של המועצה שמגיע כאשר ישנה התנהגות שחוצה גבולות של בטיחות ושכל ישר (חסימת צירי תנועה ונסיעה על דשאים, למשל). בקרוב נחל בפרוייקט שילוט אשר יבהיר את הכללים במקום. כמו כן, אנו בוחנים אפשרות של חסימה של חלק מהחניונים, על מנת לתת מענה לחסימה של רכבים, וכן אנו מתחילים בהפעלת ממטרות בדשאים הסובבים את בית הכנסת. בקרוב, נבקש גיבוי של המועצה להפעלה של אנשים משלנו, אשר יסתובבו בין הקבוצות הללו ויתעקשו בנחישות על העמידה בכללים. אנו מקווים כי פעולות אלו יוכלו לצמצם משמעותית את המטרד ויחזירו את הסדר הציבורי.

תזכורת חשובה, עם פתיחת עונת הבריכה - מותר להיכנס לבריכה רק בשעות בהן היא פתוחה ויש מציל. חל איסור מוחלט להיכנס לבריכה בכל זמן אחר. כמו כן, אנו מבקשים שלבוש שהולם בריכה יישאר רק במרחבי הבריכה. אין להסתובב בבגדי ים בשאר מרחבי הקיבוץ. אנא כבדו נהלים אלו ואל תגרמו לנו להיות עסוקים באכיפת הכללים. בתפילה לישועות קרובות!

שני נושאים מרכזיים עמדו בישיבת הנהלת הקהילה השבוע. נפגשנו עם נציגי צוות הפרטת המזון וסיכמנו את ערבי ההסברה. מתוך השיח הזה החלטנו לקיים עוד שני מפגשים של שאלות ותשובות. אחד למשפחות עם ילדים בגיל הרך וביה"ס היסודי, והשני היה פתוח לכלל הציבור. סיכום של מפגשים אלו מפורסם בעלון זה במאמר נפרד: "שאלות ותשובות בנוגע להפרטה".

בחלק השני של הישיבה ביקרנו במשק הילדים, שם ראינו וגם שמענו מנירית על התפתחות המקום בשנה האחרונה. משק ילדים עשה מתיחת פנים, עם דגש על בטיחות והתאמה לחיות ולילדים, כאשר המרחב משמש גם לטיפולים רגשיים, גם לעבודת ילדים וגם כקרקע פורייה לעשייה חינוכית שבועית ושגרתית לכלל ילדי מערכת החינוך, מגיל פעוטות ועד כתה ז'. מעבר לכך, המקום פתוח למשפחות אחת לשבוע וישנן עוד תוכניות מגוונות לפיתוח. ניכר שמושקעות במשק מחשבה רבה וראייה חינוכית וקהילתית. מכאן, נביע הערכה רבה לנירית על עשייתה, יחד עם בת-עמי (בתוש) וחושן שעובדות לצידה. בסיום הביקור, שמענו על השימוש הנרחב שיש באוטובוסי שנבנה לזכרו של איתי ועל הצורך לשמור על המקום מתוחזק ונקי לטובת כולם.

בשבוע שעבר חגגנו ברוב עם את פתיחת Ben Bar בבריכה. היה ערב מרגש ומכובד. בהזדמנות זו אני רוצה להודות לאלי כהן על הקמת המקום מא' ועד ת', עם חשיבה על כל פרט כך שמי שבא למקום ייהנה מכל טוב והכל בהישג יד. השבוע נפגשנו עם הרב אילעאי לחשוב מראש על אתגרי שמירת הכשרות במקום. המטבח שבבריכה הוגדר כבשרי וככזה יש להקפיד שלא להכניס מוצרי חלב למקום. גם מכונות הקפה, הפופקורן



## יומן השבוע

- יום ירושלים - ביום ראשון. יציאה לטיול 15:30. ארוחה בקיבוץ בדשא החופות ב-19:15, תפילה חגיגית ברוב עם ב-20:00.
- בת מצוה - עלמה ברלב - ביום שני.
- חתונת גולן נחליאל ואסתר - ביום רביעי
- "שבועות במשק" - ביום חמישי במשק ילדים. אירוע קהילתי חגיגי לקראת חג השבועות, לאורו של שי שימריז הי"ד, בשיתוף בנות צהלי וקבוצת יבנה, בנוכחות משפחת שמריז.

### ירושלים שלך / לאה גולדברג

הָהָה מָה יִפְתָּה בַּיּוֹם הַהוּא הָעִיר

בְּמַעְגַּל הָרִיחַ הַבְּהִיר

מוֹאֲרַת אוֹר עֵינֶיךָ הַשָּׁקֵט

שָׁקֵד מוֹתָה עֲטָרָה בְּתָם צָעִיר.

לְמַרְחָקֶיךָ תִּכְלֹת שֶׁל יוֹנָה

אֲשֶׁר יִרְדֶּה לְשֹׁבֶת עַל כְּתִפָּךָ

הַסְמָטָאוֹת בָּאוֹת כְּאֵילוֹת

וְהֵן אוֹכְלוֹת הַלֶּחֶם מִיָּדְךָ.

כּוֹכֵי זָהָב שְׂבִילֶיךָ הַצָּרִים

וְרִיחַ דְּבֶשׁ בְּשִׁיר הַצִּרְצָרִים

אֵיכָה הִנְצוּ הַסִּלְעִים בְּטַל

אֵיכָה פָּרְחָה הָאֶבֶן בְּהָרִים!

וּבֵת שְׁחוּקָךָ נִשְׁקָפֶת בְּעֵינָהּ

אֶכֶן תֵּאָהֵב אוֹתָהּ בְּתָם לִבְךָ

וְלֹא נִחְשֶׁת כָּלֵל שְׁכָל חֲנָהּ

וְכָל קִסְמָה בָּאוּ בְּזִכּוֹתֶךָ.

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.